

jugoslavenskoj umjetničkoj izložbi (Beograd, 1912). Poslije Kraljevićeve smrti priredena je izložba njegovih djela u Zagrebu u Salonu »Ulrich« (1913). Među kasnijim izložbama najvažnije su Kraljevićeva retrospektiva 1961, izložba Slikarstvo Münchenskog kruga — Račić, Becić, Herman, Kraljević (1973) i Memorijalna izložba J. Račić — M. Kraljević 1885 — 1985 — sve u Zagrebu.

LIT.: Lj. Babić, U spomen M. Kraljevića, Vienac, 1913, 5. — A. G. Matoš, Miroslav pl. Kraljević, Obzor, 1913, 104. — Z. Vernić, Umjetnički radovi i studije Miroslava pl. Kraljevića (katalog), Zagreb 1913. — A. Schneider, Miroslav pl. Kraljević, Savremenik, 1918, 11. — V. Becić, Sjećanje na Račića i Kraljevića, HR, 1935, 8. — K. Prijatelj, Crteži Miroslava Kraljevića u splitskoj galeriji, Split 1953. — M. Peić, Miroslav Kraljević, Republika, 1957, 6—7. — V. Novak i N. Šimunić, Miroslav Kraljević (katalog), Zagreb 1961. — V. Maleković, Aristokrat modernog slikarstva, VUS, 2, XII, 1970. — B. Gagro, Putevi modernosti u hrvatskom slikarstvu, u katalogu: Počeci jugoslavenskog modernog slikarstva, Beograd 1972, str. 42—43. — Isti, Slikarstvo Münchenskog kruga (katalog), Zagreb 1973. — G. Gamulin, Doprinos »münchenskom krugu«, ŽU, 1980, 29—30. — M. Šolman, Miroslav Kraljević — jedinstvo različitog, u katalogu: J. Račić — M. Kraljević 1885 — 1985, Zagreb 1985. — V. Horvat Pintarić, Miroslav Kraljević, Zagreb 1985. D. Hé.

KRALJEVIĆ-DONASSY, Mira, slikarica (Split, 23. IX. 1914 — Zagreb, 15. VI. 1984). Studirala na Akademiji u Zagrebu (M. Tartaglia). Bila je srednjoškolski nastavnik, poslije crtač na Medicinske fakultetu u Zagrebu. Slikala pejzaže, mrtve prirode i interijere, temperamentnom gestom i otvorenom ljestvicom boja (*Konavli*, 1953). Samostalno izlagala u Zagrebu 1954. i Velikoj Gorici 1982.

LIT.: T. Maroević i I. Šimat Banov, Mira Kraljević (katalog), Velika Gorica 1982. — E. Cvjetkova, Sjaj zaboravljena opusa, Večernji list, 9. II. 1983. R.

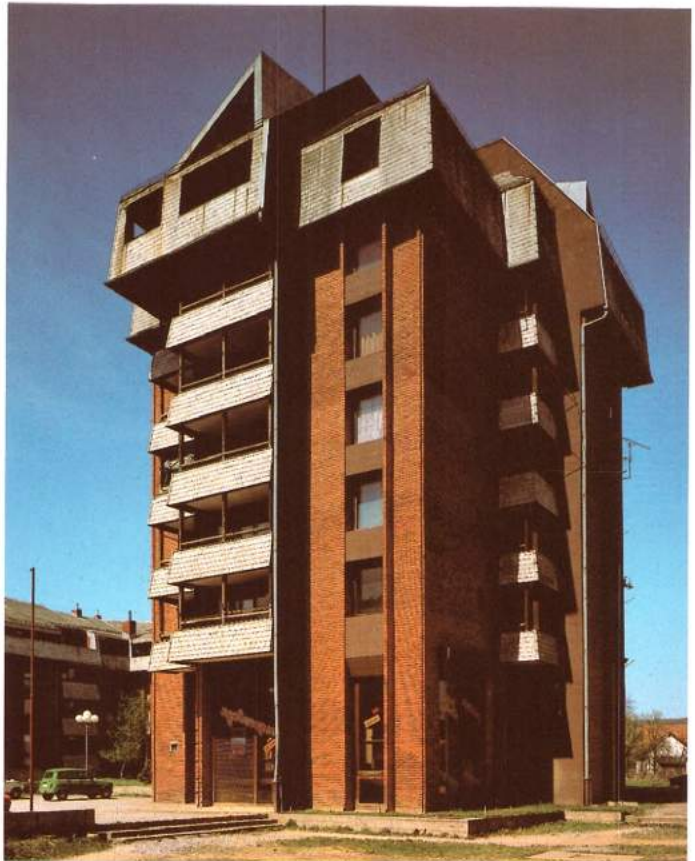
KRALJ-MEĐIMUREC, Ladislav, slikar i grafičar (Čakovec, 24. IV. 1891 — 9. II. 1976). Studirao je na Akademiji u Budimpešti (1910—12) i u Beču kod R. Jettmara (1922—24). Bio je lik. pedagog u Varaždinu. God. 1926. izlaže u Zagrebu mapu bakropisa Čakovec, naglašene lirske atmosfere; radi također drvoreze u kojima prevladava dekorativnost. U figuralnim kompozicijama blizak socijalnoj tematici (*Radnici na pruži*, 1927). Pedesetih godina slika pejzaže iz Međimurja i Zagorja, žanr-prizore i etnografske prizore u duhu postimpresionizma (*Mlinovi na Muri*, 1951; *Krajolik u Varaždinskim Toplicama*, 1955). U posljednjemu razdoblju pojednostavnjuje motive i svodi ih na ritam slobodno obojenih površina (*Crveni krov*, 1966). Sudjelovao na izložbi Pola vijeka hrvatske umjetnosti u Zagrebu 1938/39. Memorijalna zbirka L. Kralja-Međimurca otvorena je u Čakovcu.

LIT.: Z. Bartolić, Ladislav Kralj-Međimurec (katalog), Čakovec 1966. — G. Gamulin, Za Ladislava Kralja-Međimurca, ŽU, 1980, 29—30. — V. Zlamalik i P. Kulčar, Ladislav Kralj-Međimurec (katalog), Zagreb 1982. — J. Škunca, Kompletan stvaralački ličnost, Vjesnik, 23. IV. 1982. Ž. Sa.

KRANJC, Mihajlo, arhitekt (Zagreb, 29. IX. 1934). Diplomirao na Arhitektonskome fakultetu u Zagrebu 1959 (V. Turina). Projektirao pretežno višenamjenske društvene i stambene zgrade u kojima se specifičnim oblikovanjem i diskretnom simbolikom veže uz regionalne oblike, stvarajući skladne arhit. cjeline: stambeno-poslovni toranj »Ivo Marinković« (1974) u Ogulinu, stambeni niz u Plaškome (1980). U suradnji s M. Čankovićem projektira stambeno-poslovnu zgradu u Plaškome (1978), nizove u naselju »Ivo Marinković« (1979) i restauracija na jezeru Sabljaci (1979) u Ogulinu, hotel u Josipdolu (1979) i naselje »Grozdana« u Vrbovskome (1979); s B. Siladinom i B. Šerbetićem izrađuje projekte za uređenje plohe Trga bana J. Jelačića i pješačkih ulica u središtu Zagreba (1987). Sudjeluje na natječajima za Dom revolucije u Šibeniku (1976, s B. Siladinom), uređenje centra Gajnica u Zagrebu (1980, II. nagrada s B. Šerbetićem).

LIT.: A. Pasinović, Poetika ogulinskih krovova, Arhitektura, 1973, 146—147. — Z. Živković, Jesmo li na tragu ličke kuće, ČIP, 1979, 308. — V. Maleković, Stambeno-poslovni toranj i stambeni nizovi naselja »Ivo Marinković« u Ogulinu, Arhitektura, 1979, 170—171. — I. Maroević, Arhitektura sedamdesetih godina u Hrvatskoj, ibid., 1981, 176—177. — S. Knežević, Izložba dobitnika velike nagrade 14. zagrebačkog salona (katalog), Zagreb 1982. — T. Odak, Novi regionalizam Mihajla Kranjca, ČIP, 1983, 362. — Arhitektura u Hrvatskoj 1945—1985, Arhitektura, 1986, 196—199. — T. Odak, Pregled stambene arhitekture u Hrvatskoj, ibid., 1989—1991, 208—210. J. M. M.

KRAPANJ, selo na istoimenom otočiću kraj Šibenika. Prema arhivskim podacima, naselje je postojalo već u XV. st. Franjevačku crkvu počeli su graditi u XV. st. domaći majstori. U dokumentima se spominje i ugovor za gradnju crkve, sklopljen 1458. između gvardijana i braćkoga klesara Marina Pavlovića. U XVII. st. i poč. XX. st. pregrađivana je tako da se od stare crkve sačuvalo samo nekoliko renesansnih ulomaka. U njoj se nalazi zavjetna slika na drvu *Krapanjska Gospa*, rad nepoznatoga domaćeg

M. KRANJC, stambeno-poslovni toranj u Ogulinu

majstora (XV. st.) te izražajno kasnogotičko raspelo, koje je rezbario i oslikao Juraj Petrović. Klaustar samostana građen je u doba renesanse: jednostavne arkade podržavaju zidove samostana. Pri gradnji u XVI. st. spominju se majstori Petar Hromčić i Luka Mizarinić. U refektoriju je slika *Posljednja večera* sa signaturom Francesca da Santacrocea.

LIT.: K. Stošić, Sela šibenskog kotara, Šibenik 1941. — N. Bezić, Nekoliko bilježaka o spomenicima Šibenskog kotara, Slobodna Dalmacija, 5. II. 1955. N. B. B.

KRAPEK, Hinko, fotograf (Brno, 27. III. 1841 — Maribor, 12. III. 1915). Nakon dolaska u Hrvatsku (1880) radi u Zagrebu, do kraja 90-ih godina u Karlovcu, potom u Mariboru. Uz ateljerske portrete snima krajolike, vedute, gradine, posebno na području Karlovca, Like, Gorskoga kotara i S primorja (Slunj, Plitvička jezera, Vrbnik). Autor je albuma *Grad Karlovac i njegova okolica* (1889) i *Jubilarna gospodarska izložba u Zagrebu* (1891). N. G.

KRAPINA, grad u Zagorju. God. 1899. otkrio je D. Gorjanović-Kramberger paleolitičko nalazište u polupećini kraj potoka Krapinice na brdu Hušnjakovo. Uz polupećinu postavljene su rekonstrukcije praljudi i životinja u naravnoj veličini (prema S. Tucakoviću i dr. M. Malezu) te stalna izložba o evoluciji čovjeka. Uz kosti dvadesetak praljudi (sada u Zagrebu, Hrvatski prirodoslovni muzej), koje pripadaju neandertalskoj grupi (*Homo primigenius* var. *Spyensis* i *Homo primigenius* var. *Krapinensis*), nađeni su i predmeti koje je izradila ljudska ruka (klasična proizvodnja moustériena). Od kamenih artefakata nađeni su batići, strugala, šiljci, grebala, pila i bušilo, a među predmetima od kosti sjekira i šiljci. Nedaleko od Krapine, u Mihaljekovu Jarku, nađena su tri rim. Jupiterova žrtvenika.

K. se spominje od 1193. a tamošnji utvrđeni grad od 1330, kada je u rukama Petra Güssingovca (prije je vjerojatno bio burg plemenske župe). Od kralja ga 1399. dobivaju grofovi Celjski, a potom ga drže Ivaniš Korvin, od 1523. Imreffyjevi i Keglevići, a poslije njih Lichtenbergi i Ottenfelsi. U XVIII. st. počeo rušiti. Od utvrđenoga grada velikoga opsega (bio je povezan s pećinom) vide se neznatni ostaci. Velika trokatna zgrada izgrađena je poslije na starim temeljima. Na suprotnome brdu Šapcu bio je burg Keglevića, razoren 1581. U mjestu ima nekoliko kuća iz XVIII. i XIX. st.; među njima su župni dvor i rodna kuća Lj. Gaja (Muzej Lj. Gaja), kojemu je 1891. podignut spomenik (I. Rendić). Iz dvobrodne gotičke župne crkve Sv. Nikole (pregrađena po nacrtima J. Vancaša,